

Kitüntetéses doktoravatás

Kimagasló tanulmányi eredményeik elismerésül hétfőn a debreceni Kossuth Lajos Tudományegyetemen ünnepi tanácsülésen „Sub auspiciis rei publicae popularis” kitüntetéssel doktorrá avatták Raics Péter Pált és Sailer Kornélt, akik az egyetemen szereztek diplomát. Az ünnepi tanácsülésen megjelent Losonczy Pál, az MSZMP Politikai Bizottságának tagja, a Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsának elnöke, Polinszky Károly oktatási miniszter, Sikula György, a Hajdú-

Bihar megyei pártbizottság első titkára és dr. Szabó Imre, a megyei tanács elnöke.

Dr. Kónya István rektor méltatta a jelöltek kiváló egyetemi eredményeit és tudományos munkásságát. Ezután a jelöltek ismertették doktori értekezéseiket, majd esküt tettek. A hagyományos doktorrá fogadó kézfogás után Losonczy Pál adta át a kitüntetetteknek a Magyar Népköztársaság címerével díszített aranygyűrűt. (MTI)

MTESZ-ülés

Az MTESZ Csongrád megyei szervezetének elnöksége tegnap, hétfőn délután ülést tartott a Technika Házában. Az elnökséget a Magyar Kémikusok Egyesületének megyei csoportja tevékenységéről dr. Aczél Attila titkár tájékoztatta. Az elnökség értékelte az MTESZ megyei szervezete 1978-80-as cselekvési programjának végrehajtását, s egyúttal a pártkongresszus határozatainak, valamint a VI. ötéves terv feladatainak figyelembevételével kiegészítették az 1981-85-re elfogadott cselekvési programjukat.

Jubileumi fesztivál

A tévé Miskolcon

Valódi fesztiválhangulat uralkodik az ország második legnagyobb városában. A zászlóshízes miskolci utcákon lépten-nyomon megállító táblák, plakátok hirdetik: 20. jubileumi tévéfesztivál. A Rónai Sándor Művelődési Központ május 15-től 21-ig fesztiválpalotának tituláltatik (szó, ami szó, a szegedi művelődési házakhoz viszonyítva ez valóban palota); itt rendezkedett be a szervező bizottság, amelynek nem kevés a dolga, hiszen a jubileumra a szokásosnál jóval több programot készített elő és bonyolít, rendben.

A színházteremben rendezték a megnyitóneművet, amely a fesztivál igazgatója, Balogh Mária a tévések, Rózsa Kálmán Miskolc tanácselnöke, a vendéglátók nevében köszöntötte az egybegyűlteket: televíziós alkotókat és közönségüket. A huszadik szemlére megmozdult az egész televízió: az előzsűri 117 órát töltött a vetítőteremben, ennyi volt a benevezett filmek időtartama; 25 órányit, összesen 63, különböző műfajú programot, riportokat, tudósításokat, portrékat, dokumentumfilmeket választottak ki, így is a tévé valamennyi szerkesztőségének szerepel versenyfilmje a miskolci fesztiválon. Tulajdonképpen ez — a hatókör kibővülése — az egyik újdonsága a jubileumi találkozóknak. A Politikai Adások Főszerkesztőségének és a tévé közönségének is meg kellene ismerkedniük a miskolci fesztiválon. Tulajdonképpen ez — a hatókör kibővülése — az egyik újdonsága a jubileumi találkozóknak. A Politikai Adások Főszerkesztőségének és a tévé közönségének is meg kellene ismerkedniük a miskolci fesztiválon.

szakmai vitákon beszélnek a televíziós fontos kérdéseiről. A legelső ilyen vitán mindjárt a legátfogóbb témával foglalkoztak: *Megyeri Károly*, a televízió elnökhelyettese és *Grósz Károly*, a Borsod megyei pártbizottság első titkára a pártkongresszus utáni tévés feladatokról beszélt. Szombaton a gazdaságpolitikai televíziós újságírás adta a szakmai tanácskozás témakörét, két napot szentelnek arra, hogy a *riporter helyét és szerepét* megvitassák és kettőt a *televíziós dokumentumok* műfaji kérdéseire, társadalomkritikájukra.

Ha mindezekhez hozzáfesszük, hogy a mozikban az eddigi 19 fesztivál díjnyertes alkotásait vetítik, különféle munkahelyeken már az idei termsébből tartanak *ösbemutatókat* — kétségtelen: a jubileumi fesztiválprogram alkalmasnak látszik a politikai televízió megmérésére. Segíthet az átfogó számvetésben a jubileum apropóján feltett kérdés megválaszolására is: hogyan tovább fesztiválgyűben, milyenek legyenek a jövő hazai és külföldi tévés seregszemléi? A válaszadásra a Miskolcon összesereglett alkotók és a munkájukat irányítók tesznek kísérletet az idei találkozó zárónapján.

Nem beszélünk még az egyik központi eseményről, melyet szintén az évfordulós, ünnepi alkalomra iktattak a programba: szombaton és vasárnap *majális* volt a sportcsarnok előtti téren. Amolyan önszerző mulatság, hagyományos és újszerű kellekkel, zenével, népművészeti vásárral, divatbemuta-

toval, aktuális kül-, bel-, város- és megyepolitikai kérdésekről szóló „Fórummal”. A *majálison* kapott alkalmat a bemutatókhoz a két körzeti stúdió, a pécsi és a szegedi. Mindkét stúdió több filmmel nevezett a fesztiválra, s mindmegannyi főnnyakadt az előzsűri rostáján. Miért? *Erdős András*, a Politikai Adások Főszerkesztőségének vezetője nyilatkozott a fesztiválújságban (ilyen is volt, sőt, különkiadása is, a majálisra), miszerint talán az is oka volt, hogy „először nevezhettek Miskolcra”, valamint: „úgy látszik, hogy a kiválasztásban bátorabban voltak”. A szegedi stúdió képviselő stáb tagjai szerencsére nem látszottak boldogulni; bár nem versenyezhettek, azért kitétek magukért. A majális helyszínén föllállított, esztétikusan berendezett sátorban — szerintem jól választott — négy műsorukkal (*Apánk kenyere; Tiszai halászkok; Újítsd meg magad; DAC*), a stúdió munkájáról készített frapáns összeállítással, írásos ismertetővel — mégiscsak bemutatkoztak. A sátor előtti kíváncsiskodók számából ítélve: sikeresen.

Ki tudja, melyik műsor lesz a miskolci versengés győztese? Mindenesetre úgy tűnt, a roppant szervezéssel összehozott jubileumi fesztivál eseményei alkalmasak a politikusok és a propagandisták, a tévések és a tévések, a tévések és a közönségük (közöttük a kritikások) eszmecsereire. A haszon attól függ, ki-kik miként tudja hasznosítani holnap a mai találkozás tanulságait.

Sulyok Erzsébet

A kutyanyelv

Nem keresem meg az értelmező szótárban, ideimem inkább, hogy mit nevezek kutyanyelvnek. Azt a hosszúságú papírszalagot, amely a bevásárlóutamba indulni szoktam. Mondhatnám nyugodtan hétfői körútnak is, tucatnyi állomáshellyel. Pedig hát elvben elég lenne betérni egyetlen ABC-áruházba, ha hétfői vásárlásról van szó. Elég lenne magam elé tenni a kutyanyelvet, s szédegetni a polcra, gondolárol, hűtőpultból a Bakony sajtot, almaecetet, nagyburgundis üveget, óriás zsemlet, előrecsomagolt tarját, diétás-kétszersült, tolett-sprayt, a vörös borok épp legutóbb minőségét veszített fajtáját a Marx téri élelmiszerboltban fedeztem fel, almaecetet a Kölcsey utca és a Károly utca sarkán — igaz, annak is van már egy kis ideje, Bakony sajtot, kérem, mindenki akkor vegyen, amikor esze ágában sincs, mert mánapra már biztosan elfogy. Hasonló tippet adhatok a — szegedi! — tejszínhappor híveimnek, a román májkrém-konzerv vevőinek, a Bip mosogató használatának.

És végül egy jó tanács árubeszerzőknek: megrendeléseiket — a háziasszonyokhoz hasonlóan — ezennél kutyanyelvről olvassák le. Akkor biztosan nem felejtkeznek el semmiről, amit mi, háziasszonyok, már olyan gépies mozdulattal írunk fel minden hét végén a bevásárlásainkhoz rendszerezett kutyanyelvekre.

P. K.

Tizenkét megyei kórust minősítettek

Hét végén rendezte meg a Kórusok Országos Tanácsának megyei szervezete, valamint a Továbbképzési és Módszertani Intézet a kórusok nyolcadik országos minősítésének Csongrád megyei hangversenyét. A háromnapos bemutatósorozaton 12 megyei kórus kérte a besorolását, s szép sikerrel szerepeltek a több évtizedes hagyományokkal rendelkező munkáskórusok, valamint a nemrégiben alakult fiatal együttesek is.

A főiskolai-egyetemi kategóriában két szegedi énekkar már az április elején Pécsen lezajlott országos találkozó megszerezte a minősítést: a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola, vegyes kara, Kreuter Vilmosné vezetésével, aranykoszorú — az egyetemi énekkar, Szécsi József vezényletével, diplomás fesztiválkórus fokozatot kapott. Ugyanebben a kategóriában most a Delleyne

Halama Piroska vezette Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola szegedi tagozatának vegyes kara szintén a legmagasabb — diplomás fesztiválkórus — fokozatot érte el, az alig egy éve alakult Canticum kamarakórusa, Gyüdi Sándor irányításával pedig kiérdemelte a fesztiválkórus címet.

A parasztkórusok kategóriájában a mórhalmai — karnagy: Kalmár Ferencné — ezüstkoszorú diplomával — a zánkaszékiek — karnagy: Monoki Lajos — fesztivál fokozatot kaptak. A családi intézet férfi-kamarakórusa, Kiss Ernő vezényletével, ezüstkoszorú — a pedagógus-szakszervezet csongrádi női kara — Kocsis Istvánné és Kovács Attila vezetésével — aranykoszorú, az Ifjú Zenebarátok kamarakórusa, Erdős János vezetésével, pedig fesztivál fokozatot ért el. A vegyes karok kategóriájában a kö-

vetkező eredmények születtek: szentesi AFESZ vegyes kara (karnagy: Nagy János és Veréb Imre) aranykoszorú diplomával —, a MÁV „Házánk” Munkáskórusa (karnagy: Erdős János), a DÉMÁSZ „Erkel Ferenc” Munkáskórusa (karnagy: dr. Mihálka György) és a hódmezővásárhelyi városi vegyes kar (karnagy: Lányi Lajos) egyaránt fesztiválkórus fokozatot kapott, míg a Szakszervezetek Szegedi Általános Munkáskórusa (karnagy: dr. Mihálka György) diplomás fesztiválkórus fokozatot.

A Népművelési Intézet által felkért zsűri — Pallos Béla, Rohonyi Katalin, Cs. Emőd Györgyi — a hangversenyek után szakmai értékelést tartott a kórusok vezetőinek, amelyen kiemelték a kórusok országos viszonylatban is magas művészi színvonalát, s további munkájukhoz adtak hasznos tanácsokat.

Vannak még székelyek?

A kérdésre látszólag egyszerű a válasz: persze hogy vannak, már hogyan lenne nekik. Idestova hat éve jönnék is jártam közöttük, életre szóló élményekkel gazdagabban tértem vissza. Egyszóval: székelyek természetesen vannak, léteznek, ott, a Székelyföldön élve és velünk egy nyelvet beszélve. Ami a címbeli kérdést mégis indokoltá tette, az a Kossuth rádióban két egymást követő hét keddjén, illetve szerdáján hallott két részes rádiójáték volt, amely *Ingázók* címmel Beke György *Ejszakai biciklisták* című regényéből készült.

Nem tudni, talán az ingázás, mint középkelet-európai ösztársadalmi jelenség súlyát akarták az alkotók hangsúlyozni, netán valamilyen más ok jászott szerepet: mindenesetre tény, hogy az egyébként kitűnően megszerkesztett (*Bozó László* érdeme), egyszerű szereplőkkel (*Tolnay Klári, Hegedűs D. Géza, Mádi Szabó Gábor*) eljátszott rádiójáték két részében a leg-halványabb utalás sem történt arra, hogy Beke György — erdélyi magyar író lévén — az ingázó székely mun-

kasok sajátos világát, konfliktusait, nehéz próbákban megőrzött emberségét kívánta felmutatni regényében. A kiszolgáltatottságot, a karrierizmust, a tisztesség feltételét mindenkoron jelentő hajlíthatatlan gerincet, amelyek megléte át meg átfonta a főhős, Géza és a többiek életét. Am — régi törvény — nem lehet független a múltól a hely sem. A lokalizálás alapvetően befolyásol jellemet, helyzetet, konfliktust, gyakran szinte mindent. Hiszen az emberek sohasem lehetnek függetlenek tágabb és szűkebb házájuktól.

Hogyan nem, egy-két halotthalovány utalást (cserefák, halottkultusz — „a halottak parancsait teljesíteni kell”) leszámítva az egyvilágos semmi sem mutatta, hogy székely emberek mai gondjairól-bajairól hallottunk rádiójátékot. Pedig Beke György írása félreérthetetlen: Oltfej nevű faluról, Feketegy elnevezésű patakról, csikl férfiáról van benne szó bőven. Ezek a 80-100 kilométerrel a városba dolgozni járó emberek kemények, jánók mó-

don következetesek, műhelyfőnöknek alárendelten is keménynek megmaradók, elveikről lakásinségükben sem lemondóak, pedig az ár — gyakran ilyesmi.

„Falusi szemmel nézd meg azt a lányt” — mondja fiának az édesanya, amikor a fiú városi lányt akar hazavinni székelyföldi falujába. A falubéli élet még ma is természetes létformája a székelységnek, a „falusi szemmel” ennek szép és mély értelmű kifejezése. Hiszen Beke György érzi, tudja, hogy mindez — történelmileg tekintve is — mit jelent. Azt sajna nem tudni, e rádiójáték készítői vajon miért nem tudták egy kissé más szemmel nézni adaptációkészítéskor Beke Györgynek a székely munkásságról szóló regényét. Mert jösszevel ki sem derült, hogy rólok volt szó.

D. L.

A műszaki hónap programjából

Az Építőipari Tudományos Egyesület megyei csoportja és az Energiagazdálkodási Tudományos Egyesület megyei csoportja holnap, szerdán délután 2-kor közösen előadást rendez a Technika Házában *Hőközpontok külső hőmérsékleteiről történő vezérlésének kérdése* címmel. Az előadó *Uhri László* lesz.

Ugyancsak holnap, szerdán délelőtt fél 11-kor *Varasdy Máttyás* tart előadást a MÁV igazgatóság épületében (Lenin krt. 28-30.), a városi központi pályaudvar üzemi kérdéseiről, vetítéssel. Szintén a MÁV igazgatóság, 11-kor *Cziegler Albert* tartja meg *Technológiai folyamatok a vasútépítési munkában a kapcsolódó vállalkozások figyelembevételével* című előadását.

A DÉMÁSZ szegedi üzem-

igazgatóságának épületében (Kossuth Lajos sgt. 68.) *Nádaszky Hajós Péter* az erőáramú kábelek szerelési technológiájáról beszél, délután 3 órakor. A Szegedi Ruhagyárban, délután 2-kor *Tóth György* tart előadást *Az előkészítő tevékenység fejlesztése Marcomatic-eljárással* címmel.

A Textilipari Műszaki és Tudományos Egyesület Kenderipari Szakosztálya és a Textilipari Dolgozók Szakszervezete megyei tanácsa közösen rendez előadást szintén holnap, szerdán délután 2-kor a Technika Házában, amelyen *Groszmann Tibor*, a Textilipari Dolgozók Szakszervezetének közgazdasági osztályvezetője lesz az előadó. Előadásának címe: *Művezető modell — szervezés a textiliparban*.

Új autóbusz-menetrend

Június 1-én, vasárnap 0 órákor életbe lép és egy évig, 1981. május 30-ig lesz érvényben az új, hivatalos autóbusz-menetrend, amelyet szokás szerint három kötetben, ezúttal 2368 oldalon és 82 ezer példányban adtak ki — jelentették be a Volán Trószét hétfői sajtótájékoztatóján. Az új menetrenddel egy időben fölslegegessé válik a nyári időszámítás pótlás, amelyhez hasonlóan majd a téli időszámítás tartamára — a szeptember 27.—április 7. közötti időszakra — díjmentesen adnak ki, Ezenkívül 136 ol-

dalas, 10 ezer példányos külön balatoni autóbusz-menetrend is készült.

A korábbiaknál több a változás az új menetrendben, eszerint a belföldi forgalomban a Volán 435 új járatpárt helyez üzembe, közülük 289 a munkás-, 68 a tanulószállítási, 78 pedig az egyéb forgalom javítását szolgálja. Hasonló céllal 153 járat útvonala't ineghosszabbítják. Az új menetrend-könyvek ára: az első kötet 50 forint, a másodiké 120 forint, a harmadiké 110 forint. (MTI)